

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Тернопільський національний технічний університет
імені Івана Пулюя

Збірник
тез доповідей

XVII
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
Тернопільського національного технічного
університету імені Івана Пулюя
Том III
ГУМАНІТАРНІ, СОЦІАЛЬНІ ТА
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ



20-21 листопада 2013 року

ТЕРНОПІЛЬ, УКРАЇНА

УДК 338.001.36

І. Маркович

(Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя)

РЕГОНАЛІЗАЦІЯ СВІТОВОГО ЕКОНОМІЧНОГО ПРОСТОРУ ЯК ПРОЯВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ

Актуальним завданням сучасних науковців, які розглядають глобалізацію як загальносвітову характеристику, є намагання вийти на певний рівень політико-економічних узагальнень і прогнозів щодо майбутньої спрямованості вектору глобалізаційних процесів. Так, Ян Шолте, узагальнює різні трактування "глобалізації" і зводить їх до п'яти наступних ключових детермінант, які відображають історичний та сутнісний характер перебігу економічних процесів [1, с. 15-17]: глобалізація як інтернаціоналізація, глобалізація як лібералізація, глобалізація як універсалізація, глобалізація як вестернізація або модернізація, глобалізація як детериторізація.

Дослідження, пов'язані із просторовою структурою глобальної економіки, підтверджують неспівпадіння політико-адміністративних кордонів країн із економічними межами локальних ринків. На думку А. Печчеї, "інтеграція в єдиний світовий простір дає змогу більш ефективно регулювати міжнародне життя, а відповідно до цього вона є найбільш ефективним способом співіснування. Проте, такий стан справ не відповідає інтересам великих держав, а також низці егоцентричних держав. Тому необхідно переосмислити ідею національної держави, щоб знайти шляхи для перетворення нинішньої світової системи у світове співтовариство" [2]. Така думка є гостро актуальною сьогодні, адже трансформація міждержавних взаємодій повинна знайти своє відображення у зміні законодавства більшості держав, принципів організації виробництва, механізмах узгодження правових, соціальних та економічних аспектів розвитку членів інтеграційного угруповання.

Залежно від сфер суспільного життя, в яких відбуваються певні форми об'єднання між державами, можна визначити такі основні типи процесів глобальної інтеграції, як: економічна, політична, культурна, інформаційна інтеграція, кожна з яких більшою чи меншою мірою впливає на рівень розвитку держави.

Форми міжнародної інтеграції різняться залежно від початкових станів учасників різного роду об'єднань, критеріїв гомогенності соціально-економічного розвитку та умов протікання міждержавних процесів. Усталеним є підхід, відповідно до якого інтеграційні форми міжнародної взаємодії змінюють одна одну за траєкторією «Зона преференційної торгівлі – Зона (асоціація) вільної торгівлі – Митний союз – Спільний ринок – Економічний союз – Політичний союз»

Проте, існує думка щодо можливого формування ще вищого шабля інтеграційних утворень – Регіональної єдності (союзу), що пов'язано із наявною диспропорційністю розвитку окремих «точок» або «центрів» об'єднання, яка повинна нівелюватися або мінімізуватися саме у формі Регіонального союзу.

Отже, регіоналізація поряд із інтеграційними тенденціями є беззаперечною тенденцією сучасного світового економічного простору.

Література:

1. Scholte J. A. Globalization. A critical introduction / J. A. Scholte. – London: Palgrave, 2000. – 361 p.
2. Печчеї А. Человеческие качества / А. Печчеї. – М.: «Прогресс», 2005. – 348 с.